

Професор Николина Георгиева – на 80!

Стана така, че професор Николина Георгиева не беше в България в началото на октомври и тази година Международният фестивал „Златният делфин“ беше лишен от един от своите прозателни и знакови жестове – пъаната зала да стане на крака пред нея и да ръкопляска. На 4 октомври – свиdetел съм! – редица колеги се питаха: Къде е Николина? Трябва да я поздравим!

Направо е подозрително, защото не е характерно за тези земи, но всички я обичат! Спонтанно и искрено!

Николина е непораснало дете. По детски любопитна, неуморна, вечно усмихната и вечно загрижена за кукления театър, за художественото мислене на куклениците.

Леко наклонила глава, ласкаво вперила поглед в теб, тя умее да слуша, въпреки че хората около нея предпочитат те да я слушат. Излъчва самата доброжелателност и мъдро разбиране. Никога не съм чул от нея думи, облечени в сарказъм, но често можеш да доловиш и деликатна самоирония или ирония в оценките ѝ.

Тя знае коя е и какво е направил

ла за нашия, а и за световния куклен театър, но знае и че театърът продължава своето пътуване...

Преминала от граматичния театър към кукления, както се преминава на други релси при внезапно влюбване, тя може би с тиха носталгия наблюдава усилващото се обратно движение.

Нейните паметни спектакли, нейното пионерско педагогическо дело, нейният принос за отварянето на нашия театър към света отдавна за записани в историята на нашата култура.

Какво можем да пожелаем на може би най-запаленият член на редакционния съвет на „КуклАрт“, освен здрабе и повече усмивки.

КуклАрт

Nikolina Georgieva

